

Grunde har Udvalget erklæret sig imod at tilstaae vedkommende Consumtionskriver Bartpenge. Finantsministeren har dertil bemærket, at det ikke alene er en Ulempe for denne Mand, at skulle træde tilbage til Forretningerne efter en saa lang Arrække, 5 til 6 Aar, men at det ogsaa er en Ulempe for de Personer, som skulle, efter at have tjent vel i denne Post i en Række af Aar, ligeledes træde tilbage, naar, vel at mærke, Forholdene i en ganske kort Tid, paa en anden Maade kunne ordne sig ved en anden Ansættelse for denne Mand. Finantsministeren har derfor ogsaa ønsket at erholde en passende Tid til sin Raadighed, og ikke at være indskrænket til den Tid, fra Loven kommer ud og til Consumptionen ophører. Fremdeles maa jeg bemærke, at jeg har erfaret, at netop den Mand, som er constitueret, har latinisk juridisk Embedsexamen med bedste Character; vel havde han ikke været længe ansat, da han blev ansat som Fuldmægtig, men han har staaet i denne Post, og været en dygtig Mand, og skal nu tilbage igjen i den yngste Plads i Contoirtet; thi den Eldre før ham var ikke egnet til at constitueres som Fuldmægtig, og derfor blev denne Ungre constitueret. Det kan ikke være godt for Forretningerne, at en Mand, som saaledes er inde i dem, skal gaae tilbage, og en Anden, som har været udenfor dem, træde til, og i Genhold dertil har, som sagt, Finantsministeren ønsket at faae Raadighed over Posten i et halvt Aar. Dersom den til den Tid ikke er besat, saa er det en ligefrem Følge, at Udvalgets Indstilling træder i Kraft; det er kun denne Udsættelse, som ønskes.

Ordføreren: I Udvalget have Medlemmerne været noget deelte med Hensyn til det af den høitærede Finantsminister stillede Gendringsforslag. Et Par af Udvalgets Medlemmer have meent, at da Gjenstanden ikke var stor, kunde man gjerne indrømme Finantsministeren det af ham ønskede Beløb, som jo er noget ganske andet end det, som det oprindelige Forslag gik ud paa, og Udvalget i sin Heelhed er enigt om at henstille Sagens Afgjørelse til Thinget. Jeg maa for mit personlige Vedkommende imidlertid erklære, at Gendringsforslaget forekommer mig i høi Grad

besyderligt, idet det med andre Ord gaaer ud paa, at et Embede skal henstaae ledigt, for at vente paa en Mand, der midlertidigt er constitueret i et andet Embede. Naar en Constitution ophører, er det for mig saa aldeles naturligt, at jeg ikke synes, at der kan være Spørgsmaal om andet, end at Vedkommende træder tilbage i sin tidligere Stilling, men her forlanges det, at den Vedkommende i et halvt Aar skal sættes paa Bartpenge, medens hans Embede staaer ledigt. Dette er et Forhold, som, skjøndt der rigtignok forekommer meget Besyderligt i Verden, vistnok hører til de store Sjældenheder. Dersom den høitærede Finantsminister selv havde været tilstede, vilde jeg have spurgt ham, om han kjender Exempel paa, at noget Lignende nogenstinde før er skeet; jeg tvivler overmaade meget derpaa. Derhos maa jeg bemærke, at det kommer slet ikke saa uventet for alle vedkommende constituerede Embedsmænd, hvad der nu skeer, idet det nemlig allerede er over et Aar siden, nemlig fra den 7de Februar forrige Aar, at Loven om Consumptionens Ophævelse blev stadfæstet; fra den Tid have alle de Vedkommende vidst, at den heromhandlede Embedsmænd maatte have sit Embede igjen, og at den Constituerede maatte træde tilbage. Man kan altsaa ikke paaberaabe sig den Grund, at det er en Overraskelse for dem, og at det er haardt mod dem; jeg siger, at det tværtimod er en stor Lykke for disse Folk, at de i flere Aar have tjent det Dobbelte af det, som de under andre Forhold vilde have tjent. Saaledes stiller Sagen sig for mig, og det er af den Grund, at jeg ikke kan stemme for Ministerens Forslag.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke paaberaabt mig den sidste Grund; jeg har paaberaabt mig, at Finantsministeren ansaae det gavnligt for Forretningerne at beholde den Fuldmægtig, han nu har, og ikke tage en Mand, som har været udenfor disse Forretninger i 5 Aar, naar Forholdet paa anden Maade kan ordnes i en nær forestaaende Tid. Det er heller ikke sagt, at det hele Beløb vil medgaae; thi dersom Chlern i Løbet af det halve Aar faaer et andet Embede, saa vilde ogsaa Bartpengene dermed ophøre.